

עמ"י 40822/08/17 - מדינת ישראל נגד עבד אל גאבר חוסייני

21 אוגוסט 2017

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
עמ"י 40822-08-17 מדינת ישראל נ' חוסייני
לפני כבוד השופט שלמה פרידלנדר
העוררת מדינת ישראל

נגד המשיב
עבד אל גאבר חוסייני

נוכחים:

ב"כ העוררת רפ"ד תמיר אבטבי

המשיב וב"כ עו"ד אלכס גאוסקין

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לפני ערר על החלטת בית משפט השלום באילת (כב' השופטת מ' וולפסון), מיום 17.8.17 בה הורתה על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר.

אין דעתי כדעת בית המשפט קמא.

המדובר בחשד סביר להחזקת סם מסוג LSD בכמות שלא לצריכה עצמית, בהיקף שלגביו ניתן לשער כי הינו מיועד לסחר.

בינתיים, מאז החלטת בית המשפט קמא, כבר התקבלה חו"ד המאשרת את זהותו הכימית של הסם.

לגבי העושה, יש לו עבר פלילי עשיר בתחום הסמים, לרבות מאסרים בני הפעלה. כלומר, לא רק שעברו מקרין על שאלת המסוכנות והחשש להישנות העבירות החמורות והמסוכנות שבהן מדובר - אלא שבאיזון בין החשש הזה לבין החשש לפגיעה בלתי מוצדקת בחירות, קטן המאסרים בני הפעלה.

בשים לב "לקומפקטיות" של בולי LSD ולמאפיינים של העבירה המדוברת, שום חלופה - ללא קשר לריחוקה הגיאוגרפי מן המקום הספציפי שבו נתפס החשוד - ובוודאי אצל מי שהיסטוריה הפלילית שלו מעידה על שהוא מצוי בתחום - לא תסכון להפגת החשש האמור.

אכן, המשיב הכחיש כי הסמרטפון שבו נמצאו בולי ה-LSD נמצא בשימוש הקבוע וכי הוא שם בו את בולי ה-LSD ואכן אחר שהיה עמו ברכב ייחס זאת לעצמו, אולם הנסיבות הכלליות של מציאת הבולים בסמרטפון שנתפס בכיסו של המשיב, ביחד עם החזקות המקובלות בעניינים אלה, וניסיונות ההרחקה העצמית המקובלים בעניינים אלה, אין בגרסה זו של המשיב כדי להסיר את החשד הסביר.

כידוע, הכלל בעבירות סמים שלא לצריכה עצמית, הוא מעצר ולא שחרור לחלופה, בניגוד לכלל הרגיל בענייני מעצרים, וזאת בשל העובדה כי ככלל שום חלופה לא תסכון בהקשרים כאלה.

חרף זאת, הפסיקה נאותה לחרוג מן הכלל האמור בהקשרים המצדקים זאת, כגון גיל צעיר, ללא עבר פלילי, ומצרף של נסיבות אחרות העשויות להצדיק הימנעות ממעצר מאחורי סורג ובריח.

אולם, בשים לב לנתונים שצוינו לעיל לגבי העושה ולגבי העבירות הקונקרטיות המיוחסות לו, נראה שאין זה המקום לחריגה מן הכלל האמור בדבר מעצר.

השאלה היא אם האמור לעיל, שהיה נכון לטעמי בעת מתן החלטתו של בית משפט קמא, ובוודאי לאחר קבלת חו"ד בעניין הסם, אינו מקפח את תוקפו בשל בעובדה שהמשיב שוחרר, והתנהלת כזו או אחרת גרמה לכך ששחרורו יצא אל הפועל בלא שנדון הערר בעניינו בטרם פקע עיכוב הביצוע.

לעצם העובדה הנטענת כי המשיב לא הפר את תנאי השחרור בזמן הקצר שחלף מאז שחרורו, איני רואה לנכון ליתן משקל מכריע, משום שהסיכון הוא נגזרת של ציר הזמן, ואין דינו של חשוד בעבירות סם שלא לצריכה עצמית הנמצא במצב רגיש של שחרור בעוד תלוי ועומד ערר על שחרורו, כדינו של חשוד שמרגיש כי הטבעת הוסרה מעל צווארו.

חרף זאת, לו היה מדובר בנסיבות גבוליות, הייתי מייחס משקל לנסיבות של שחרורו ולא הייתי מנסה להחזיר את הגלגל אחורנית.

אולם, בנסיבות העושה והמעשה שתוארו לעיל, איני סבור כי מדובר בעניין גבולי, ודעתי היא כי מובהקות התחולה של כלל המעצר בענייני סמים שלא לצריכה עצמית כבעניינו גוברת על הנסיבות המקריות שבגדרן שוחרר המשיב.

לסיכום, יש להעדיף את האינטרס הציבורי במניעת הסיכון הכרוך בהישנות העבירות על הציפיה של המשיב להתמדת שחרורו נסיבות המעשה והעושה.

הערר מתקבל.

המשיב ייעצר עד ליום 23.8.17 בשעה 14:00.

שב"ס יאפשר למשיב 5 שיחות טלפון בהתאם לנהליו.

ניתנה והודעה היום כ"ט אב תשע"ז, 21/08/2017 במעמד הנוכחים.

